

πολλούς μισσηνοφίλους τῆς πλάνης ὡς τόσους τοιχωρῶν-
χους ἢ κριούς κατὰ τοῦ ἀβύχρους τείχους τῆς Ὀρθόδο-
ξίας. Διὰ τὸ λοιπὸν τινὲς φίλοι Λατίνου τῆς Σμύρνης
εὐρίσκουσιν ἀδικον καὶ ἀξυγκτάκριτον, ὅτι ἀντὶ τούτων
πάντων ἀποκρινόμεθα ὀλίγα λόγια, ἔτι πρὸς αὐτοὺς
(ἐκτὸς ἂν ἦναι καὶ αὐτοὶ συνένοχοι τῶν θρησκομα-
νῶν προσηλυτιστῶν), ἀλλὰ πρὸς τοὺς Σαμβενεδετικούς
Αερούς, Βεράς καὶ συντροφίαν καὶ τοὺς προπαγαντιστάς
τῆς Ῥώμης, τοῦ Μονάρχου καὶ τοῦ Λουγδούου;

Εἶναι ἀληθῶς χριστιανεὶ καὶ εἰρηνικοὶ ἄνθρωποι οἱ
πραπονοῦμενοι; Διὰ τὴν λησμονοῦσι τόσον εὐκολὰ τὸ
χριστιανικόν, ὃ σὺ μισήσῃς, ἐτέρω μὴ ποιή-
σῃς; Οἱ παπισταὶ λέγουσι καὶ γράφουσι καὶ πράτ-
τουσι ταστῶτα γὰρ ἡμῶν συνεχῶς καὶ κατὰ τρόπον
πάντη ἀδικίαι, ἀθέμιτον, ἀσυγχώρητον. Ἡμεῖς
οὐτ' ἔχομεν, οὐτε μεταχειρίζομεθα ποτὲ ἄλλη ἀπάντη-
σιν, ἐμὴ λόγον μέτριον καὶ σωφρονέστερον, ὅταν χρι-
σώμεν τὴν ὑπομονήν. Δὲν θέλουσιν οἱ προσηλυτισταὶ
τοιοῦτα φιλονεικίαι; Εἶμεθα εἰς τοῦτο συμφωνότατοι
πύντοτε. Μὴν ἀρνεῖσθε λοιπὸν τῆς ἀδικίας, τὰς προσ-
βολὰς τῆς ἐκκλησίας σας, ἀλλὰ φροντίζετε νὰ διορ-
θώσθε. Ἄν καὶ δυστυχῶντες καὶ πάσχοντες πολλὰ
χῶς οἱ Γραικοὶ, δὲν ἐμβαίνουσι τόσον εὐκόλως εἰς τὰς
πλεκτάνας τῶν παπιστῶν σφῶν καὶ ἀσφῶν, φίλων ἢ
ἐχθρῶν. Οἱ Γραικοὶ τιμῶσιν εὐκρινῶς πᾶσαν χρι-
στιανικὴν ἐκκλησίαν οἰανδήποτε, καὶ αὐτὴν τὴν Πα-
πικὴν, καὶ τοὶ ἀπέχουσι πολὺ ἀπὸ τὸν χριστιανισμόν,
καὶ τοὶ ἐχθρικῶς δεικνύμενοι πρὸς αὐτοὺς, καθὼς καὶ
πᾶσαν ἄλλην θρησκείαν, ὄντες ἐκ φύσεως καὶ ἐκ τοῦ
νόμου αὐτῶν ἀνεκτικοὶ καὶ εὐκοινῶντοι πρὸς πάντας
ἀνθρώπους. Ἀλλὰ ποῖον ἀδικοῦσι, ποῖον βλάπτουσι
οἱ ταλαίπωροι Γραικοὶ, ἐὰν φυλάττωσι πιστῶ, καὶ ἀ-
κλόνητοι τὸ πάτριον καὶ ἀποστολικὸν δόγμα τῆς πα-
λαιᾶς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, μὴ δεχόμενοι τὴν Πα-
πικὴν ἢ ἄλλην αἵρεσιν, ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς δυναστι-
κῶς ἢ διὰ πανουργιῶν καὶ ἀπάτης;

Τί χρειάζονται οἱ λόγοι, ὅπου φωνάζουσι τὰ πράγ-
ματα; Ἄς ἐρωτηθῶσιν αἱ Ἄγγλοι, οἱ Ὀλλανδοὶ, οἱ Γερ-
μανοὶ, καὶ αἱ τοὶ οἱ πραγματικῶς φιλαλήθεις Λατίνου
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης ἢ ἄλλου
τόπου τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας. Ποιοὶ ἐνοχοῦσι
τὴν θρησκείαν τῶν ἄλλων διὰ λόγου ἢ ἔργου ἢ χρη-
μάτων καὶ ἑταιρικῶν ἐνεργειῶν, οἱ Ὀρθόδοξοι ἢ οἱ Πα-
πισταὶ; Ποιοὶ ἀποστρέφονται, διαβάλλουσι καὶ κατα-
τρέχουσιν, ὁσάκις δυνηθῶσι, τοὺς ἄλλους ἐκ συστήμα-
τος καὶ κατὰ προσηλυτικὴν τοῦ Ἰησοῦϊτισμοῦ προσπά-
θειαν, οἱ Ὀρθόδοξοι ἢ οἱ Παπισταὶ; Ποιοὶ φροντίζουσι
νὰ σύρῳσιν εἰς τὴν πλάνην ἀγγραμμάτων καὶ ἀνήλικα
καὶ θηραπυνίδας γυναῖκας, οἱ Ὀρθόδοξοι ἢ οἱ
Παπισταὶ; Ποιοὶ Ἐκκλησιαστικὸς ἀρχηγὸς κηρύττει
πόλεμον κατὰ τοῦ ἄλλου, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης,
ἢ ὁ Πάπας; Ποιοὶ στέλλει εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἄλ-
λου στρατοὺς καλογήρων καὶ ἐπιθεωρητῶν καὶ ἄλλων

πρακτόρων διὰ τὸν σκοπὸν τῆς πεθομένης ἱεροκομι-
κῆς κοσμοκρατορίας, τὸ Βυζάντιον ἢ ἡ Ῥώμη; Ποιοὶ
κνεῖ πᾶν μέσον κοσμικόν, ἀνίερν καὶ πᾶν παθὸς ἀνα-
θρώπων καὶ πᾶσαν τὴν διπλωματικὴν ὑπὲρ τῆς πίστε-
ως, τὴν ὁποίαν, ὡς φαίνεται, πιστεῖν καὶ αὐτοὶ σαβρᾶν
καὶ ἀνίσχυρον;

Ὡ ἀδελφοὶ Λατίνου προσηλυτισταὶ παντὸς τόπου
καὶ χρόνου. Συγχωρήσατε νὰ σᾶς δώσωμεν χάριν τοῦ
χριστιανισμοῦ καὶ αὐτῆς τῆς ἀγαπητῆς ἐκκλησίας σας,
μὴν συμβουλήν, τὴν ὁποίαν, ὡς φαίνεται, χρειάζεσθε
παραπολύ. Ἀρκεῖ νὰ φυλάξετε, ὅτι ἔχετε σήμερον,
κινδυνεύον ἐκ τῆς ἀθείας, ἐκ τοῦ Θεϊσμοῦ καὶ ἐκ τοῦ
Λουθηρανισμοῦ, ὁ ὁποῖος προχωρεῖ, ὡς γινώσκετε, καὶ
ἐν Ῥώμῃ καὶ τῇ λοιπῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ
Ἄσραχου. Ἄφετε ἡσυχῶς τοὺς Ἀνατολικούς λαοὺς,
Γραικοὺς καὶ Ἀρμενίους οἷτινε; ὕτε ζητοῦσιν οὔτε δέ-
χονται ἀπὸ σᾶς θρησκείαν. Ἴσως τότε ἔχετε περισσο-
τέραν πιθανότητα μικροῦ κέρδους, ἐὰν πάντως ὀρέγα-
σθε ξένα δίκαια, μὴ περιριζόμενοι εἰς τὴν φύλαξιν
τῶν οὐκείων. Ἡμεῖς καὶ μὴ προσηλυτίζοντες καὶ μὴ
δεχόμενοι εὐκόλως τοὺς προσερχομένους, κερδαίνομεν
περισσότερον, καθ' ὅσον σεῖς ἀγαπᾶτε νὰ μᾶς προσβάλ-
λετε. Τοῦ λοιποῦ μὴ γράφετε κατ' ἡμῶν καὶ τῆς Ὀρ-
θοδόξου καθολικῆς ἐκκλησίας ὕβρεις, ψεῦδη καὶ διαβο-
λὰς ἀναίσχυντους, κακεντρέχεις Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλε-
στὶ ἀπὸ τὴν καθέδραν αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, ὅπου ἔχε-
τε καὶ τυπογραφίαν ἐπὶ τούτῳ, στέλλοντες εἰς τὸν κρη-
ανὸν τοὺς ἰσοσημᾶχους Ἰησοῦϊτας καὶ τοὺς συναδελφοὺς
τούτων ψευδαποστόλους. Ἡ Ἀνατολὴ καὶ ὁ νόμος αὐ-
τῆς ἀποστρέφεται τοὺς τρόπους τούτους ὡς ἀντιχρή-
στους. Ἀφήτε τὸν Ἅγιον Τάρον, ὅπως εἶναι, κτῆσις
παλαιὰ καὶ ἀναφαίρετος τῶν Γραικῶν. Τὶ ἀνακινεῖτε τὰ
πάντα; Ἄν ὁ Πάπας ἀγαπᾶ νὰ ταραττῇ τὸν κόσμον,
σεῖς μὴ τὸν ἀκούετε. Ἄν σᾶς λέγωσι τὸ αὐτὸ οἱ Ἰη-
σοῦϊται, περιορίζετε καὶ διώκετε αὐτούς. Ἀγαπᾶτε,
ὡς ἀδελφῶν, πάντα ἑτεροδόξον χριστιανὸν καὶ μὴ ἐνο-
χλεῖτε κατ' οὐδὲν τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ. Τοῦτο καὶ ὄχι
ἄλλο σᾶς ἀρμόζει, ἐὰν ἦσθε χριστιανοὶ, ἔστω καὶ Λατί-
νοι ἢ Καθολικοὶ, καὶ τίμιοι καὶ φρόνιμοι ἄνθρωποι.

Ταῦτα τὴν τελευταίαν φορὰν λέγομεν αὐτοσχεδίως περὶ
τοῦ προκειμένου χάριν μικροῦ σωφρονισμοῦ καὶ τῆς ἀνα-
γκαίας ἀρμονίας τῶν διαφόρων λαῶν τῆς μεγάλης ταύ-
της ἐπικρατείας, μέχρι οὗ μᾶς δώσωσι νέας ἀφορμὰς λό-
γων τινῶν οἱ φρόνιμοι καὶ διακριτικώτατοι τῶν ἐν Γα-
λατῶ Σαμβενεδέτου τυπογράφοι καὶ γραφεῖς, ἢ ἄλλοι
θρησκομανεῖς προσηλυτισταὶ.

I. Γ. Α.

ΚΙΟΣ ΚΑὶ ΝΙΚΑΙΑ.

Κατὰ τὸ ἀντικεινότερον τῆς Προποντιδῆς ὑπάρχουσι
δύο στενοὶ κόλποι, προσβορρῆεις μὲν ὁ Ἀστακὸς, ἀπὸ τῶν Με-
γαρέων καὶ τῶν Ἀθηναίων περὰ τὴν Νικομήδειαν, καὶ
προσανοτεῖας ὁ Κιανός, ἀπὸ τῆς κολλίγης ἢ πόλεως

Κίου, ἐ-ινείου τῶν Νικέων. Μεταξὺ δὲ τῶν κόλπων τούτων κείται χερσοννησιώδης τόπος, σχηματιζόμενος ὑπὸ τοῦ ὄρους Ἀργανθωρίου, ὀνομασθέντος ἀπὸ Ἀργανθῶνος τῆς Ῥήσου γυναικὸς κατὰ Στέφανον, ἢ ἀπὸ Ἀργανθῶνης χώρας κατ' ἄλλους, ἐχούσης καὶ ποταμὸν Ἀργανθῶνειον.

Ἡ Κίος κειμένη κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ Κικνοῦ κόλπου παρὰ τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ ποταμὸν καὶ τὸν Ἀσκανίον, ἄλλον ποταμὸν κατεργόμενον ἀπὸ τῆς Ἀσκανίας λίμνης, φηνομάσθη ἀπὸ Κίου, τινὸς τῶν Ἀργοναυτῶν, ἀποικία οὕσα Θεσσαλῶν καὶ Ἡρακλεωτῶν. Φίλιππος ἐ-υῖος Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ Περσέως, τελευταίου τῶν Μακεδόνων βασιλέως, κατασκάψας αὐτὴν παρέδωκεν εἰς τὴν Προυσίαν, βασιλεῖα τῶν Βιθυνῶν. Εἰς τὴν Κίον ἀποβάντες καὶ οἱ πρῶτοι Σταυροφόροι ἢ Σταυρομάχοι, ἐρχόμενοι ἐκ Δύσεως πρὸς βλάβην τῆς Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ ἄλλο πρόσχημα, ἀνείχονταν πλοῖα ἐκ τοῦ παραλίου εἰς τὴν λίμνην Ἀσκανίαν, ἐν' ἀποκλείσει τελείῃ καὶ ἐκ τῆς λίμνης τὴν Νίκαιαν, πολιορκουμένην ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς γῆς, κατεργόμενη δὲ ὑπὸ τῶν Σελυκιδῶν, μωαμεθάνων ἡγεμόνων. Ἡ Κίος κατοικεῖται καὶ σήμερον ὑπὸ τῶν Γραικῶν, ναυτικῶν, βιομηχάνων καὶ γεωπόνων, λεγομένη Ὀθωμανικτὴ Γκαελλικ, ἥτις ναυλοχον ἢ ἐπίνοιον. Οἱ δὲ Γραικοὶ διασώζουσι κοινῶς τὸ παλαιὸν τοῦ τόπου ὄνομα, λέγοντες κατὰ παραφθορὰν Κιό. Ἡ Κίος ἔχει τὴν τιμὴν, ὅτι ἐγέννησε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸν περίφημον Ἀσκληπιάδην, μέγαλον ἰατρὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς.

Ὀλίγας τινὰς ὥρας ἀπὸ τῆς Κίου πρὸς ἀνατολὰς ἀρchetαι ἡ ῥηθῆσα λίμνη Ἀσκανία, ἐκτεινομένη ὁμοίως πρὸς τὸ ἀνατολικὸν καὶ ἔχουσα παρ' αὐτῇ πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν τὴν Νίκαιαν, πόλιν ἐνδοξον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν καὶ τοὺς Σταυροφορικοὺς πολέμους καὶ πρὸς τοὺς ὡς γεννημένη πρῶτον πρῶτευουσα τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν Γραικῶν, καθ' ὃν χρόνον κατεῖχον τὸ Βυζάντιον οἱ Σταυρομάχοι Φράγκοι, ἀρπάξαντες αὐτὸ δολίως ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν νομίμων αὐτοῦ κτιστῶν. Ὁμώνυμοι πόλεις ἢ τόποι ἦσαν τὸ πάλαι καὶ ἄλλοι. Νίκαια ἐ-έλεγτο καὶ φρούριόν τι τῶν Ἐπικνημιδιῶν Λοκρῶν, μετὰξὺ Βοιωτικῆς καὶ Θεσσαλίας, πλησίον τῶν Θεσσαλιῶν ὑπὸ τὴν Οἴτην τὸ ὄρος, καὶ ἐμπορεῖον τι τῶν Μασσαλιωτῶν ἐν τῇ Κελτικῇ, λεγόμενον Νίρεα τὰ νῦν κατὰ παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος, κτλ. Ἡ πόλις αὕτη ἀποικισθεῖσα πρότερον μὲν ὑπὸ τῶν Βυττιῶν Ὀρακῶν, ἔπειτα δὲ ὑπὸ τῶν Μακεδόνων καὶ λεγομένη Ἀντιγόχεια, μετωνομασθὴ Νίκαια ὕστερον ἀπὸ τῆς γυναικὸς τοῦ Λυσιμάχου. Ἐξ αὐτῆς ἦσαν Ἱππαρχος, ἄριστος μαθηματικὸς, Δίαν Κάσιος ὁ ἱστορικὸς, Φιλιστίων ὁ κομικὸς, ἀπεικῶν ἐξ ὑπερβολῆς γέλωτος κατὰ Σουΐδαν, ὁ ποιητὴς Παρθένιος, ὁ γραμματικὸς Ἐπιθέσης, ὁ φιλολόγος Ἀπολλωνίδης καὶ ἄλλοι ἐνδοξοὶ ἄνδρες τῶν Μακεδονικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ὁ Στραβὼν λέγει περὶ τῆς πόλεως ταύτης αὐτολεξεῖ. « Καὶ Νίκαια ἡ μητροπόλις τῆς Βιθυνίας ἐπὶ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ περιέκειται δὲ κύκλω πεδίον μέγα καὶ σφοδρὰ εὐδαίμον, οὐ πάνυγε ὑγιεινὸν τοῦ θέους, κτίσμα Ἀντιγόνου μὲν πρῶτον τοῦ Φιλίππου, ὃς αὐτὴν Ἀντιγονίαν προσεΐπεν, εἶτα Ἀντιμάχου, ὃς αὐ-

τὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὀνόμασε Νίκαιαν ἢν δ' αὕτη θυγάτηρ Ἀντιπάτρου. Ἔστι δὲ τῆς πόλεως ἐκκαίδε- καστάθης ὁ περίβολος ἐν τετραγώνῳ σχήματι. »

Ἡ ἱστορία τῆς πόλεως ταύτης ἦναι μεγάλη καὶ πολλή. Ἀρεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἐν ταῦθα προσεκληθῆ ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κατὰ Ἀρείου, ἡ συντάξασα καὶ τὸ σύμβουλον τῆς πίστεως, καὶ ἡ ἐβδόμη ἡ κατὰ τῶν εἰκονομάχων. Σήμερον περιέχει μόλις 300 οἰκογενεῖς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, γεωπόνων καὶ τεχνιτῶν, ἀμελημέτη πολὺ κατὰ παιδείαν καὶ πᾶσα ἄλλην ἀναγκαίαν βελτίωσιν, ἀρμύζουσαν τοσούτον καὶ εἰς τὴν παλαιὰν καὶ Ἰσρὰν αὐτῆς φήμην. Ἄν οἱ κατὰ τότους πρόκριτοι ἀμελῶσι τὸ δέον, διὰ τί δὲν φροντίζουσιν ὁπωςδήποτε καὶ οἱ ἀρμόδιοι κληρικοὶ καὶ ὁ μητροπολίτης διὰ τὴν ὠφέλειαν τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀγαθὴν τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὑπόληψιν; I. Γ. Α.

ΧΙΟΣ ΚΑΙ ΧΙΟΙ

Ὁ προλαβὼν τῆς Μελίσης ἀ-ιθρὸς περιέχει καὶ μικρὰν ἡμῶν περὶ Χίου καὶ Χίων διατρέψαντες ἢν ἀπῆλθε διὰ τοῦ ἀρ. 650 ἡ Ἀράθεια προσφῶν, ὡπωσοῦν καὶ εὐγενῶς, μὴ παραδεχόμενη μὲν πάσας ἀεραίως τὰ ἰδέας καὶ φράσεις τῆς εἰρημένης διατρέψης, συνιστάσα δὲ κατὰ τὸ ἴκαιον καὶ πρὸς τὸ κινῶν τοῦ ἔθους συμφῆρον τὰς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ὠφελιμωτέρως ἰδέας τῆς διατρέψης πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν Χίων, πρὸς οὓς κυρίως ἀποστίνεται ὁ λόγος ἡ-των.

Ἐπὶ θ' καὶ ἡμεῖς φιλοχίῳ, τρέποντες μεγάλην ὑπόληψιν καὶ ἀληθινὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀξ-όλογον τούτον τοῦ ἔθνους λαὸν, ὃς τις, ὡς εἶπομεν ἐκεῖ, συνέβαλε πολὺ ἐκ μακροῦ χρόνου καὶ εἰς τὴν νῦν ἀγαθὴν μέρωςιν τῆς ἐν Σμύρῃ, τῇ ἰδικιτέρᾳ ἡμῶν πατρῷδι, κοινότητος τῶν Γραικῶν. Χίος ἦτο πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἀλλὰ κάτοικος Σμύρνης, ὁ αἰδίδμος Παντολέων Σεβαστόπωλος, ὃς τις παρὰ πάντας τοὺς συγγ-όνους καὶ τοὺς νῦν Σμυρναίους εὐηργέτης τὴν ἀναγκαίαν ταύτην κοινότητα, συστήσας καὶ προκίτας ἐξ ἰδίων τὴν τε *Εὐαγγελικὴν Σχολὴν* καὶ τὴν *Νοσοκομείον*, δύο καταστήματα καλὰ, τ' ἀξιολογοῦσα τῶν Σμυρναίων, τὰ ὁποῖα ὠφέλησαν καὶ ἐρήμισαν πάντοτε μεγαλῶς τὴν ἐνταῦθα κοινότητα τῶν Γραικῶν, τιμῶντα αἰωνίως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ θαυματώδους. Διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ μακαρῆτης Σεβαστόπωλος κατετρέθη ἀνιλεῶς ὑπὸ τοῦ Παπισμοῦ μέχρι θανάτου, καὶ δολίως συλληφθεὶς ὡς τις κακούργος ἐν τῇ Γαλλίᾳ, ἐφυλακίσθη καὶ ἤθελεν ἴσως ἀποθάνει ἐκεῖ ἀφεύκτως, (καθὸ ἀντίπαλος τοῦ Ἰησοῦϊτισμοῦ, ταράττοντος, καὶ τότε τὴν Ἀνατολήν), ἐάν δὲν ἐμεσολάβει ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀπαιτοῦσα τὸν ἄνδρα ἐπιμῶνας, συμπρατοῦσας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Οἱ Σμυρναῖοι ἐκτοτε, ὄντες καὶ πλειότεροι καὶ πλουσιώτεροι, καὶ τοι περιποιούμενοι καλῶς τὸ τε Νοσοκομείον καὶ τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν, δὲν ἠδυνήθησαν εἰ μᾶλλον δὲν ἐφροντίσαν νὰ συστήσωσιν ἄλλο τίποτε, εἰ μὴ μόνον πρὸ τινῶν ἐτῶν τὸ Πτωχοδοχεῖον παρὰ τὸν Μέλητα, τὸν ναὸν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Μέλητος ὀπισθεν τοῦ Πάγου, καὶ πρὸ τούτων τὴν